

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

I den uendelige snakkesalighed, der har præget denne dags debat, hvor især jo hr. Søren Søndergaard og hr. Søvnald har optaget en uendelig bunke af plads, kan man ikke lade være at undre sig over de småting, der skal gøres til store problemer.

Dansk Folkeparti har fremsat dette forslag, fordi vi ganske enkelt mener, det er forkert, at Tyrkiet bliver medlem af EU. Tyrkiet er ikke noget europæisk land. Hvis man kender en smule til Tyrkiets historie, så ved man, at Tyrkiet hører hjemme et andet sted. Derfor kan vi alligevel godt have et samarbejde med Tyrkiet, det har vi i NATO's forsvarsfællesskab, selvfølgelig.

Det er dog utroligt, at hr. Søren Søndergaard skal stille sig op og komme med en eller anden lille detalje for at prøve på at mistænkeliggøre et så rimeligt og selvklart forslag som det, der her er fremsat.

Jeg må indrømme, at snakkesaligheden, usagligheden, underlødigheden, er utrolig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Søren Krarup opfatter det som en detalje, at militæret har indflydelse i Tyrkiet. Det ligger helt i forlængelse af den politik, Dansk Folkeparti altid har haft på området, hvor de aldrig nogen sinde har støttet de demokratiske kræfter i Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det kunne jo være, vil jeg gerne sige til hr. Søndergaard, at demokratiske kræfter er et lidt bredere begreb end det, hr. Søndergaard forstår ved det. Det kunne jo godt være, at overhovedet begrebet demokrati i forbindelse med Tyrkiet – hvis hr. Søndergaard kendte lidt til Tyrkiets historie og hele status – måske var et mere kompliceret begreb end det, som hr. Søndergaard uden videre går ud fra.

Det kunne jo være, at selve protesten imod, at Tyrkiet bliver optaget i EU, hænger sammen med en dybtgående mistillid overhovedet til demokrati i det Tyrkiet, der er, som det er.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare sige hr. Søren Krarup tak for, at han bekræfter Dansk Folkepartis dybtfølte foragt over for Tyrkiet, over for tyrkere og over for de

demokratiske kræfters mulighed i Tyrkiet for at vinde fremgang for et demokratisk samfund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 18 (DF, KD og Karen Jespersen (S)) stemte for, 80 (V, S, KF, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af levevilkårene for asylansøgere.

Af Bodil Kornbek (KD) m.fl.

(Fremsat 6/2 2004. Første behandling 12/3 2004. Betænkning 4/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (SF, EL og KD) stemte for, 83 (V, S, DF, KF og (ved en fejlfstemning) RV) imod.

Kl. 16.55

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 98:

Forslag til folketingsbeslutning om stramning af familiesammenføringsreglerne med henblik på at undgå overgreb mod kvinder og børn.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.

(Fremsat 19/12 2003. Første behandling 25/2 2004. Betænkning 11/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Rigtig mange udenlandske kvinder rammes af vold, og hertil kommer, at tre ud af fire udenlandske kvinder uden permanent opholdstilladelse, som forlader deres mand på grund af vold, ender med at blive udvist. De straffes altså dobbelt.

Derfor har Det Radikale Venstre fremsat dette beslutningsforslag, som skal sikre:

For det første, at alle udenlandske kvinder, som kan dokumentere volden, altid får lov til at blive i Danmark, hvis de ønsker det.

For det andet, at den herboende ægtefælle tvinges til at forsørge den udenlandske ægtefælle også efter en skilsmisse. Vi tror, at det ville hæmme visse mænds serieimport af udenlandske koner, hvis de var forpligtet til at forsørge den fraskilte kone, indtil hun havde fået permanent opholdstilladelse.

For det tredje, at udenlandske mænd, som er dømt for vold mod en ægtefælle eller samlever, får en karantæne på 10 år, inden der kan gives familiesammenføring med en udenlandsk kvinde.

For det fjerde kravet om, at forudsætningen for familiesammenføring skal være, at den udenlandske ægtefælle forpligtes til at gå til dansk. Kravet stiller vi, fordi alt for mange – især kvinder – aldrig får mulighed for at gå til dansk. Det hæmmer deres integration, og det hæmmer deres mulighed for at skabe sig et netværk, et netværk, der f.eks. kan hjælpe dem i de tilfælde, hvor det viser sig, at den danske ægtefælle er voldelig.

Det er glædeligt, at et bredt flertal i Folketinget har støttet op om kravene om karantæne for familiesammenføring til mænd dømt for vold mod ægtefæller og dømt for overgreb mod børn.

Ligeledes glæder det os, at regeringen nu synes at have taget forslaget om tvungen danskundervisning til familiesammenførte til sig. Vi fremsatte forslaget allerede i sidste samling, men kom på det tidspunkt ikke nogen vegne. Men kommer tid, kommer råd.

Vi undrer os selvfølgelig en smule over, at regeringspartierne ikke støtter op om beslutningsforslaget, som netop rummer kravet om tvungent dansk.

Ligeledes er vi lidt forundrede over, at der i virkeligheden er få i Folketinget, som er optagede af at sikre de udenlandske kvinder rettigheder.

Kan man forestille sig et større helvede end at være tvunget til at leve sammen med en voldelig, psykopatisk mand, fordi det om muligt er værre at miste sin opholdstilladelse og vende tilbage til et land, hvor man f.eks. ikke kan forsørge sine børn eller må leve som prostitueret?

Der er lavet en handlingsplan, som skal hjælpe voldsramte kvinder, men udenlandske kvinder synes der ingen vilje til at hjælpe, de kan bare rejse hjem eller finde sig i at få tæv. Noget for noget, som det hedder.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes, det er enestående, at fru Elsebeth Gerner Nielsen nu endnu en gang skal fremføre hele sin retorik, som vi jo i øvrigt havde under førstebehandlingen af det her forslag, og fremstille det, som om regeringen er den store synder, den store bjørn, som kun vil alle kvinder, der bliver udsat for vold, det dårligt. Det er jo fuldstændig forkert. Det er et fuldstændig fordrejet billede, vi endnu en gang skal høre på. Denne regering har virkelig gjort noget for kvinder, der er ramt af vold, hvad enten de er af anden etnisk herkomst, eller de er af dansk herkomst.

Det er så ærgerligt, at fru Elsebeth Gerner Nielsen skal have lov til gang på gang at stå med det billede i stedet for at prøve at være en anelse samarbejdsvillig en gang imellem og kigge reelt på tingene og gå ind i en ordentlig og saglig debat om det her. For hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen ville gøre det, så kunne det jo være, at vi kunne komme endnu videre og styrke nogle af alle de tiltag, der er sat i gang.

Kl. 17.00

Jeg må blot lige korrigere og sige, at det jo faktisk er sådan, at hvis kvinderne ikke har en reel mulighed for at komme tilbage, og det bliver vurderet individuelt, så får de opholdstilladelse, og det ved fru Elsebeth Gerner også godt at cirka en tredjedel af de her kvinder gør.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er sådan, at det er tre ud af fire kvinder, der mister deres opholdstilladelse, og ikke en ud af tre, som fru Irene Simonsen siger.

Det synes Det Radikale Venstre er problematisk. Det her er ikke bare et spørgsmål om reto-

rik, det handler om kvinder, som bliver tævet gule og grønne, og som ikke tør melde det til politiet, for hvis de melder det til politiet og deres mand kommer i fængsel, så mister de med meget stor sandsynlighed deres opholdstilladelse, og af den grund melder de ikke deres mand.

Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt har ikke bare Venstre, men Folketinget som sådan selvfølgelig et problem.

Fru Irene Simonsen siger gang på gang, at regeringen har gjort utrolig meget for at hjælpe de voldsramte kvinder. Det er også rigtigt, synes vi; når det drejer sig om danske kvinder og udenlandske kvinder, som har opholdstilladelse, så er der gjort en del, som vi støtter, men i forhold til de udenlandske kvinder, som jo ikke kan bruge hjælpen til noget som helst, fordi de ikke må have lov til at blive i landet, er der ikke gjort noget.

Der er gået en række forslag igennem, som støttes af Det Radikale Venstre, og som Det Radikale Venstre selv er kommet med, omkring karantæne til mænd, som er dømt for vold; det synes vi er udmærket. Vi er også glade for, at regeringen støtter op om danskundervisningen, tvungent dansk til familiesammenførte, men vi mangler det sidste. Jeg håber, at Venstre på et tidspunkt vil være med til at give også de udenlandske kvinder bedre muligheder her i landet.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må skyndsomst komme op og sige tak til fru Elsebeth Gerner Nielsen, når der endelig kommer en lille imødekommenhed og man dog vil erkende, at regeringen har gjort noget på området her og faktisk – må jeg sige – har gjort temmelig meget.

Jeg vil så også gerne lige samtidig belyse det her lidt mere nuanceret, for hvis man tager rundt og taler med de mennesker, der arbejder med de her kvinder af anden etnisk herkomst, som desværre er hårdt ramt – det er der ingen tvivl om – og som sidder rundtomkring på krisecentre, så kan jeg jo også se ud fra de eksempler, jeg får skitseret rundtomkring, at det er vigtigt, at der foretages en individuel vurdering, for nogle af kvinderne er faktisk bedre stillet ved at komme tilbage til et netværk, de har i deres hjemland.

De kvinder, som ikke har den mulighed, og det bliver individuelt vurderet, får altså et varigt ophold i Danmark. Det er vigtigt at få det her pointeret, også så de seere, der kigger med her,

kan se, at regeringen altså ikke er den store stygge ulv her; vi går nemlig ind og kigger på det enkelte menneske.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ønsker ordføreren ordet? ... Det er ikke tilfældet.

Så går vi over til en kort bemærkning fra fru Karen Klint.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg er også lidt ærgerlig over, at vi skal have debatten for fuld udblæsning her, for der er jo gode intentioner i beslutningsforslaget. Det handler mere om uenighed om den teknik, der får de gode intentioner til at arbejde i praksis. Jeg vil derfor – også af hensyn til dem, der følger med her – lige repetere, hvad det er, Socialdemokraterne har skrevet i vores betænkningsbidrag, for vi er jo enige i intentionerne i forslaget, og vi tager på det skarpeste afstand fra de mænd, der på afskyelig måde udnytter og misbruger udenlandske kvinder og børn efter at have fået dem her til landet.

Når vi så alligevel har valgt at stemme imod beslutningsforslaget, sker det med følgende begrundelser: Nogle af forslagene er jo med i L 171, det om den udvidede karenstid, så det behøver vi ikke at have med. Og så tror vi heller ikke, at de mænd, der mishandler deres kvinder så voldsomt, vil være med til at betale til dem, selv om vi lavede et forslag om det, og det betyder jo så, at det er det offentlige, der overtager gælden, når den er stiftet. Vi tror heller ikke på, at de 50.000 kr. kan gå med tilbage, for de er jo faktisk deponeret netop til at betale nogle af de omkostninger, der er.

Vi har jo så også skrevet afslutningsvis, at vi gerne hen over sommeren drøfter andre teknikker og andre muligheder. Vi vil gerne hjælpe med en løsning. Vi vil frabede os at blive hængt ud som nogle, der ikke vil hjælpe.

KL 17.05

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har også noteret mig Socialdemokratiets venlige bidrag til betænkningen, og jeg tror sagtens, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet kan mødes om nogle fælles initiativer på det her område.

Men jeg må samtidig sige, at selvfølgelig er jeg skuffet over, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at sige, at en udenlandsk kvinde,

der går til politiet og får dømt sin mand for vold, altid skal have ret til at blive i Danmark. Det vil være rimeligt, især hvis vi sikrer os, at manden skal forsørge den pågældende kvinde, indtil hun har fået permanent opholdstilladelse.

Så siger ordføreren for Socialdemokratiet, at hun ikke tror, at mænd vil betale til den voldsramte kvinde. Jeg er fuldstændig ligeglad med, hvad mænd vil – de skal.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er måske så lige det, der adskiller os.

Vi har ikke sagt, at vi ikke vil være med til at løse problemet, vi har bare sagt, at de teknikker, som Det Radikale Venstre anviser i det her beslutningsforslag, tror vi ikke på kommer til at blive ført ud i fuld skala. Vi tror, det bliver det offentlige, der kommer til at hænge på de penge, fordi mændene simpelt hen ikke vil indbetale dem. Det kan vi se med nogle børnebidrag, og det kan vi se med andre ting, som mænd skylder det offentlige; de penge kan være svære at indkradse.

Så vi er enige i målene, vi er bare ikke enige i teknikken, og der er jo forskel. Vi er enige i målet. Det drejer sig om de udenlandske kvinder, uanset om de får få bank eller mange bank. For os er det faktisk lige meget, om de er gule og blå, udgangspunktet er en voldelig ægtefælle og ikke mængden af tæsk.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil bare glæde mig over, hvis det er sådan, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet alene er uenige om teknikken. Det skal vi nok finde ud af.

Som jeg forstår det, er det Socialdemokratiets holdning, at man altså vil være med til at sikre, at de her kvinder får opholdstilladelse. Det, vi så må finde ud af, er en metode, der sikrer, at det er deres tidligere mænd, som kommer til at betale for deres forsørgelse. Det ville være ret og rimeligt, hvis det blev på den måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 12 (SF, RV og KD) stemte for, 83 (V, S, DF og KF) imod; 1 (EL) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om indsats for sikring og forbedring af udenlandske kvinders rettigheder.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.

(Fremsat 19/12 2003. Første behandling 25/2 2004. Betænkning 11/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (SF, RV og KD) stemte for, 83 (V, S, DF og KF) imod; 1 (EL) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 180:

Forslag til folketingsbeslutning om et særligt introduktionsprogram for udlændinge med religøus embedsvirksomhed.

Af Karen J. Klint (S) m.fl.

(Fremsat 14/4 2004. Første behandling 27/4 2004. Betænkning 11/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.